

הכנה מושנית לעולה להר הבית

נכח על-ידי רבני אגדת 'אל הר המור', בהסכמה הרב דב ליאור שליט'א

- קוש הבולט מן העווה – חוצץיש להסתרו.
- קלופו עור שפרועים לו – ונתן להסתרו בלבד צער יש להסתרו.
- סתימה קבועה, כתור וכדו – אין חוצצין. סתימה דמנית, חדשות מגע, שניים תותבות וכדו – ישאל שאלת חכם.
- ראוי להסריר מן הגוף שעוני תכשיטים וכדו.
- מי שנצרך לנקיוי – יתפונה לפני הטבילה.

הברכה

- אם הטבילה היא בודאי ולא בספק – כלומר שהBOR
- לו שלא נבל מאד שנמא לאחרונה – צריך לברך "ברוך... אישר קדשו במצוותיו וצינו על הטבילה" [ויש שאים נהוגם לברך].
- אם המקרה נמצא בחדר נפרד מן המקלחות – ישבול, ובזעדי בים יתקב בידיו את גוף, יכסה ראשו עברך ומיד ישוב בשונית.
- אם המקרה והמקלחות נמצאים באותו החדר – יצא לחדר החיצוני (שבדרך-כלל נמצאים בו אנשים לבושים), ילבש בגדי המכסה את הערות, יכסה ראשו וברך עמו, ומיד יחוור ויטבול.

הטבילה

- צריך לוודא שהמקרה כשר לטבילה דאוריתא [ישענו מקוואות גברים שיש בהם מים שאובים].
- אין לטבול במקווה כשהוא בתהילן של התורקנות!
- בעת הטבילה – אין צורך לפתח את הפה והעינן, אך לא יגרם חזק מדי.
- אין צורך להרים רגליו מן הרצפה.
- צריך שההמינים יגיעו לכל מקום בגופו (ושערותיו). לכן, טוב להרחיק מעו את הידיים מן הגוף, לפסק קצר את הרגלים ולהתכווף מעט.
- רצוי לטבול פעמיים.
- לתחילה, לא יתרחץ אחר הטבילה.
- רצוי להסמין את הטבילה לעליה להר, ככל האפשר.
- לאחר הטבילה יש להקפיד עלה לבוש תחתונים צמודים לגוף [דבר שרואו להקפיד עליו דרך קבע].

להרחבת נספח – ראה בספר 'אל הר המור'.

- ליבר ויבעל קרוי אסור להכנס להר הבית.
- "ז'יביה" היא דבר עוاني מצוי ימים, ובדרך כלל אין צורך לחפשו לו. אך מי שהויתה לו הפרשיה יצאת-דופן, או מהלה, וחושש לך – שאל שאלת חכם.
- 'בעל-קרוי' הוא כל גבר מגיל תשע שנים ומעלה שיצא ממנה זרע או דבר זהומה לזה, בין בתשmis המינה ובין בדרך אחרת.
- לכן, למעשה: אסור לכל גבר להכנס להר הבית ללא נובילה כהלה. ויש לנוהג כך כבר מגיל תשע שנים.

הכנות לטבילה – חיפויה

- בטבילה צריך כל הגוף לבודא ב מגע עם המים, ללא כל חיצצת. לכן לפני הטבילה צריך לרוחץ את כל הגוף, ולהפוך את שערות הראש והזקן – בימים חמימים. הכנות זו נקראת 'חיפויה'.
- סמוך ביזור לטבילה – צריך לעיין והיבט בכל גוף ולבדוק שאין עליו חיצצת.
- הסובל בשבת – יחפוף ביום שישי, ובשבות קודם הטבילה יבודק היבט [במיוחד יש לשים לב שעון].
- את כל ההכנות הנ"ל יש לעשות בנחת ובישוב הדעת.
- בשבת – יש להקפיד גם על דיני שבת המוגעים לרוחיצה.

דיני חיצצת

- מה שרוב בני-האדם מקפידים עליו, או ש אדם זה עצמו מקפיד עליו, מהו חיצצת – גם אם הוא מכוסה רק חלק קטן מן הגוף (או השערות).
- צבע שאינו בו ממשות ואינו יכול להסירו – אין חוצצין.
- שאריות אוכל שבין השיניים – חוצצין. אך צריך לנוקת היבט את הפה לפני הטבילה.
- בעינים, באזניים ובאף – יש להסיר את הלכלוכם.
- צריך לנוקת תחת הצפרנים, בפרט בחלק הבולט מן הבשר, ורקו לגוז אות הצפרנים.
- אם יש כינים בשערו – טריהם כפי ייכלתו.
- גלד שעל הפעז – אם הוא רך וניתן להסירו בקלות – יש להסתרו.
- תחובשת, פלسطר וכדו – יש להסיר.